

hed i den paagældende Ejendom forud for tidligere stiftet Prioritetsgæld, men Regeringen har ikke ment det rigtigt at søge dette Forslag gennemført, og man foreslaar derfor, at Statskassen skal nøjes med Sikkerhed næsteften tidligere Behæftelser.

Som særlig Sikkerhed for Statskassen foreslaas det, at den vedkommende Kommune skal garantere for Halvdelen af de Tab, der maatte lides; det er vanskeligt at forudse, hvorledes dette vil virke, men Ministeriet er enig i det af Statens Grundforbedringsvæsen fremsatte Synspunkt, at denne Lov først og fremmest skal tage Sigte paa at skaffe Midler til saadanne Jordbrugere, som — selv under almindelige Pengeforhold — ikke ad de sædvanlige Kreditveje kan skaffe sig Midler paa overkommelige Vilkaar, fordi Ejendommen i den foreliggende Tilstand ikke byder Sikkerhed nok, men som i deres personlige Egenskaber og øvrige Forhold har Betingelser for at kunne skabe den fornødne Sikkerhed.

Som Garanti for, at det enkelte paa-tænkte Grundforbedringsarbejde er hensigtsmæssigt i og for sig samt vel planlagt og senere er gennemført efter Planen, foreslaas et Tilsyn, hvorved forudsættes, at den lettest tilgængelige, lokale Sagkundskab — som Landbrugsorganisationernes Konsulenter og Hedeselskabets Kulturteknikere — vil blive benyttet.

Laanenes Størrelse er i Overensstemmelse med Landbokommissionens førnævnte Forslag foreslaaet fastsatte til 1,500 Kr. som Maksimum.

Laanenes Afdragstid er foreslaaet til 10 Aar med $\frac{1}{10}$ aarligt, men saaledes at der kan indrømmes indtil 5 Aars Afdragsfrihed, hvilket sidste maa anses for at være særdeles hensigtsmæssigt for alle saadanne Ejendomme, der i det hele skal drives op fra en ringe Kulturtilstand, hvor Indtægterne i en Aarrække ofte er smaa og usikre.

Det foreslaas, at Obligationer for de i Lovforslaget omhandlede Grundforbedringslaan kan skrives paa ustempelt Papir, ligesom deres Tinglæsning og senere Udslettelse skal kunne ske uden Gebyr. Endvidere foreslaas det, at Renter og Afdrag skal opkræves af den vedkommende kommunale Bestyrelse, og at forfaldne Renter og Afdrag af Laanene skal kunne inddrives ved Udpantning.

Lovforslaget er begrænset til de to Finansaar 1921—22 og 1922—23, fordi det dels kan være ønskeligt at erfare, hvorledes det valgte Grundlag virker, dels kan ske, at Pengeforholdene i Løbet af de to Aar ændres væsentligt, men det maa anses for at være en Forudsætning, at Spørgsmaalet vil komme til Forhandling i Rigsdagssamlingen 1922—23.